

Lofotposten 3. juli 1996

1996

Kunstfestivalen trakk lite folk

KABELVÅG: I går ebbed den femte Kunstfestivalen i Lofoten ut, og komiteleder Vivian Schjølberg er såre fornøyd med hele arrangementet - bortsett fra besøket. Det er vanskelig å trekke folk til Kunstfestivalen.

Bildet er ikke helt entydig. For eksempel har det vært bra besøk ved utstillingene på Kunstnersenteret, i Ateliér Lofoten og her ved Galleri Lille Kabelvåg, sier Schjølberg. Hun runder av hektiske festivaldager som utstillingsvakt i Kabelvåg.

Når ferien er over skal vi sette oss ned og summere opp inntrykkene, men rent umiddelbart synes jeg at vi har laget en spennende festival. Vi ønsket å slippe til nye uttryksformer med landskapskunstnerne, og vi får og vil fortsatt få reaksjoner på installasjonene.

Det gjennomgående trekket er at de som møter opp gir god respons både på utstillinger, forestillinger og foredrag. Jeg sitter igjen med en følelse av at vi har klart å lage en festival med et vidt spenn. Noe ikke minst valget av temaet «Kunst i natur» har medvirket til.

De tre installasjonskunstnerne fikk en tøff start i regnvær og skodde på sleipe skjær og i hjeller med fisk:

MÅ NÅ FLERE: - Utfordringene til de fremtidige Kunstfestivalene blir å nå et større publikum, sier Vivian Schjølberg som har ledet arbeidet med den femte festivalen.

(Foto: Ole-P. Refsahl)

- Vi har merket oss at alle som har bidratt i arbeidet har vist stor velvilje. Praktiske problemer har blitt ryddet unna i en fei, og de tre kunstnerne har satt stor pris på å følge hverandres arbeider. Noe de ellers sjelden får anledning til.

Umiddelbart mener Schjølberg at slike temaer også vil prege de kommende festivaler, men at det må jobbes bedre for å trekke publikum med:

- Vi har brukt media, annon-

sert og sendt ut innbydelser. Likevel er det stort sett de spesielt interesserte vi har nådd. Det er et tankekors når folk i byen ikke vet om festivalen selv om den omtales daglig i avisen. En litt større grad av nysgjerrighet hadde ikke skadet, mener hun.

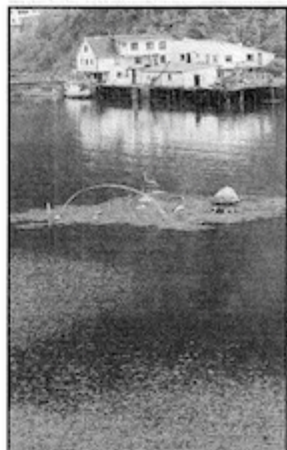
Installasjonene skal få leve videre til de forfaller, og Schjølberg vil gjerne ha tilbakemeldinger fra frivillige såvel som ufrivillige betrakttere. Selv

deler hun gjerne sitt nærmeste inntrykk:

- Min opplevelse ligger i å gå over Svingsbrua og se ned på installasjonen på skjæret som skifter uttrykk fra gang til gang alt etter flo og fjære. Har jeg tid tar jeg en tur ut til hjellen ved Kuba og ser ungene boltre seg i hengekøya.

- Er ikke det spennende kunst så vet ikke jeg.

Ole-P. Refsahl

SKJÆR: Astrid Eidseth Ryghs installasjon på et skjær ved Svingøya.